

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2022 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Biernikowicz

Protokolant: starszy prot. sąd. Aleksandra Grzeszkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Nowe Miasto w Poznaniu – Bartosza Pawlaczyka

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2022 roku na rozprawie

sprawy **D. P.** (D. P.), ur. (...) w P., syna A. i M. z domu Ź.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. **Sądu Rejonowego w Gostyniu** z dnia 13 stycznia 2004 r., **sygn. akt VI K 403/03** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy z 29/30.06.2003r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, orzeczono karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 zł każda, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 27.08.2005r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; kara grzywny została w całości wykonana;

II. **Sądu Rejonowego w Poznaniu** z dnia 03 marca 2004 r., **sygn. akt V K 2033/03** za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 23.01.2001r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

III. **Sądu Rejonowego w Poznaniu** z dnia 08 marca 2004 r., **sygn. akt V K 68/04** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy 22/23.08.2003r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby, a postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 22.12.2005r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

IV. **Sądu Rejonowego w Poznaniu** z dnia 26 kwietnia 2005 r., **sygn. akt XXIII K 1425/04** za dwa przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. popełnione każde w dniu 10.09.2003r. na kary po 1 roku pozbawienia wolności i kary grzywny po 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł; które to kary połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, wymierzono łączną karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka, a postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26.08.2010r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, natomiast karę grzywny wykonano w formie zastępczej kary pozbawienia wolności ;

V. **Sądu Rejonowego w Obornikach** z dnia 31 maja 2005 r., **sygn. akt II K 178/05**, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 03.03.2005r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą wykonano w całości;

VI. **Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu** z dnia 18 września 2009 r., **sygn. akt VIII K 2426/08** za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 kwietnia 2008 r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, która została wykonana w całości;

VII. **Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu** z dnia 1 lipca 2010 r., **sygn. akt III K 419/10** za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w dniu 08.01.2010r. na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, która została wykonana w całości;

VIII. **Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu** z dnia 27 maja 2013 r., **sygn. akt III K 2/13**, którym połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach VI K 403/03, V K 2033/03, V K 68/04, XXIII K 1425/04 i wymierzono skazanemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, która została wykonana w całości w dniu 12.01.2016r. oraz łączną karę grzywny;

IX. **Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu** z dnia 29 czerwca 2016 r., **sygn. akt VIII K 955/15** za przestępstwo z art. 242 § 3 k.k. w zw. z art. 242 § 2 k.k. na karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, grzywna ta została wykonana w całości 04.07.2019r.;

X. **wyrokiem niemieckiego sądu AG Weisenfels z dnia 09 sierpnia 2017r. sygn. akt 7 Ls 501 Js 8077/17**;

XI. **Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu** z dnia 11 marca 2021r., **sygn. akt III K 982/20** za:

a) przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. i z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 05.05.2020 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 05.05.2020 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i wymierzono w ich miejsce łączną karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a którą to karę łączną skazany odbywa od 14.10.2021r. godz. 03.30 do 12.04.2023r. godz. 03.30;

XII. **Sądu Okręgowego w Poznaniu** z dnia 11 marca 2022r., **sygn. akt III K 556/21** za:

a) przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. popełnione w dniu 06.02.2021 r. na karę 6 lat pozbawienia wolności;

b) przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. popełnione w dniu 06.02.2021 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i wymierzono w ich miejsce łączną karę 6 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres tymczasowego aresztowania od 06.02.2021r. godz. 03.30 do 14.10.2021r. godz. 03.30, a której to kary łącznej nie wykonano w całości;

.....

1. na podstawie art. 85 § 1 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. rozwiązuje węzeł kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 marca 2021r. sygn. akt III K 982/20 oraz rozwiązuje węzeł kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 marca 2022r., sygn. akt III K 556/21 i łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone skazanemu D. P. wyrokami opisanymi wyżej w punktach: XI a i b – o sygn. akt III K 982/20 oraz XII a i b – o sygn. akt III K 556/21 i wymierza skazanemu D. P. w ich miejsce **karę łączną w wymiarze 7 (siedmiu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**;

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu D. P. okres tymczasowego aresztowania w sprawie o sygn. akt III K 556/21, tj. od 06.02.2021r. godz. 03.30 do 14.10.2021r. godz. 03.30, a także okres odbytej dotąd kary łącznej pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt III K 982/20, tj. od dnia 14.10.2021r. godz. 03.30 - nadal;

3. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym - pozostawia odrębnemu wykonaniu;

4. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego D. P. w pozostałym zakresie z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego;

5. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983r. z późn. zm.) zwalnia skazanego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIUZAENIE			
UZASADNIENIE WYROKU ŁĄCZNEGO <i>Sądu Okręgowego w Poznaniu</i> <i>z dnia 28 października 2022 roku</i>	Sygnatura akt	III K 383/22	
	Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza		
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Rejonowy w Gostyniu	z dnia 13 stycznia 2004 roku	VI K 403/03
1.1.2.	Sąd Rejonowy w Poznaniu	z dnia 3 marca 2004 roku	V K 2033/03

1.1.3.	Sąd Rejonowy w Poznaniu	z dnia 8 marca 2004 roku	V K 68/04
1.1.4.	Sąd Rejonowy w Poznaniu	z dnia 26 kwietnia 2005 roku	XXIII K 1425/04
1.1.5.	Sąd Rejonowy w Obornikach	z dnia 31 maja 2005 roku	II K 178/05
1.1.6.	Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w Poznaniu	z dnia 18 września 2009 roku	VIII K 2426/08
1.1.7.	Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w Poznaniu	z dnia 1 lipca 2010 roku	III K 419/10
1.1.8.	WYROK ŁĄCZNY Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w Poznaniu	z dnia 27 maja 2013 roku	III K 2/13
1.1.9.	Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w Poznaniu	z dnia 29 czerwca 2016 roku	VIII K 955/15
1.1.10	wyrok niemieckiego sądu AG Weisenfels	z dnia 9 sierpnia 2017 roku	7 Ls 501 Js 8077/17
1.1.11	Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu	z dnia 11 marca 2021 roku	III K 982/20
1.1.12	Sąd Okręgowy w Poznaniu	z dnia 11 marca 2022 roku	III K 556/21

o.1. Inne fakty	
1.1.1. Fakty uznane za udowodnione	

Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	<p>Faktem udowodnionym jest prawomocne skazanie D. P. wymienionymi w części 1.1 wyrokami skazującymi, w tym wydanym wobec skazanego wyrokiem łącznym.</p>	<p>- wniosek skazanego - wyjaśnienia skazanego - dane z NOE SAD - odpisy wyroków oraz postanowień wydanych wobec skazanego, zawarte w aktach głównych oraz załączonych III1Wp 249/22, III K 982/20, III K 2/13 - dane o karalności z KRK</p>	<p>k. 1 6, 13-40 k. 105 7 - 9, 49-53 k. 87-90, 102-103 41-44, 54-67</p>
2.	<p>Faktem udowodnionym jest, że skazany w dacie wydania wyroku łącznego nie odbył w całości kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 marca 2022r. sygn. akt III K 556/21, a także nie odbył w całości kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 marca 2021 roku sygn. akt III K 982/20 (obecnie odbywa w/w karę).</p> <p>Faktem udowodnionym jest również, że skazany wykonał w całości karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu z dnia</p>	<p>wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego - dane z NOE SAD - dane z opinii o skazanym z ZK i wykazu wykonywanych kar i środków przymusu</p>	<p>k. 1, k. 75 k. 45- 48 k. 69-73</p>

	27 maja 2013 roku sygn. akt III K 2/13.		
3.	<p>Faktem udowodnionym jest, że karę pozbawienia wolności skazany odbywa w systemie programowego oddziaływania i zadania wynikające z tego programu realizuje w stopniu prawidłowym. W zakładzie karnym zatrudniony jest obecnie nieodpłatnie jako pracownik ogólnobudowlany i rzetelnie wywiązuje się z nałożonych obowiązków. Zachowanie skazanego w zakładzie karnym jest prawidłowe, nie sprawia problemów wychowawczych, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. W trakcie odbywania kary pozbawienia wolności oskarżony był 13 razy nagradzany regulaminowo za poprawne zachowanie, natomiast raz zastosowano wobec niego karę dyscyplinarną. W stosunku do przełożonych skazany prezentuje właściwą postawę, zgodną z regulaminem, nie jest osobą konfliktową, nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej, nie przejawia zachowań autoagresywnych. Dotąd nie uczestniczył w systemie przepustkowym. Skazany kontakty zewnętrzne utrzymuje z najbliższą rodziną,</p>	opinia penitencjarna o skazanym wyjaśnienia skazanego	k. 69 k. 105

	która wspiera go w postaci paczek i widzeń. Skazany chętnie uczestniczy w programach readaptacji społecznej, ukończył programy resocjalizacyjne, w tym z zakresu przeciwdziałania agresji.		
4.	Skazany D. P. urodził się (...) w P.. Jest rozwodnikiem, ma dwoje dzieci, wspólnie z konkubiną wychowuje swoje i jej dzieci. Skazany ma wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu, przed osadzeniem w zakładzie karnym pracował dorywczo.	- opinia penitencjarna o skazanym	k. 69
1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	brak faktów nieudowodnionych	-----	-----

1.Ocena Dowodów		
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.2.1.1. – 1.2.1.4.	- dane z NOE SAD - odpisy wyroków oraz postanowień wydanych wobec skazanego,	Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały ze wskazanych dokumentów, których wiarygodność

	<ul style="list-style-type: none"> - dane o karalności z KRK, - wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego - dane z opinii o skazanym z ZK i wykazu wykonywanych kar i środków przymusu. 	<p>i prawdziwość danych w nich zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu. Sąd uznał za wiarygodne te dokumenty załączone do akt sprawy, albowiem zostały one sporządzone przez właściwe organy w granicach przysługujących im kompetencji oraz w formie przewidzianej przez przepisy. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich autentyczności, czy też prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, w większości są to bowiem dokumenty urzędowe.</p>
1.2.1.1. – 1.2.1.4.	- opinia o skazanym sporządzona przez Dyrektora AŚ w Poznaniu z dnia 21 września 2022 roku	Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały również z opinii sporządzonej przez Dyrektora AŚ w Poznaniu z dnia 21 września 2022 roku. Rzetelność tej opinii i prawdziwość danych w niej zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu, skoro sporządzona została przez kompetentną osobę, dysponującą wiedzą odnośnie zachowania skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, w tym dokumentacją dotyczącą jego osadzenia.
1.2.1.1. – 1.2.1.4.	wyjaśnienia skazanego złożone na rozprawie 28.10.2022r.	Sąd podzielił wyjaśnienia skazanego złożone na rozprawie w zakresie, w jakim były one zbieżne z dokumentacją zebraną w aktach, w tym okolicznościami wynikającymi z opinii Dyrektora AŚ w Poznaniu. Wyjaśnienia skazanego korespondowały z innymi dowodami, dlatego zasługiwały w pełni na podzielenie.

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	Brak	-----
<p>1.PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ</p>		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
1.	Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 marca 2021 roku sygn. akt III K 982/20	<p>- kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>- kara 5 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>(w miejsce tych kar jednostkowych orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności)</p>
2.	Sąd Okręgowy w Poznaniu z dnia 11 marca 2022 roku sygn. akt III K 556/21	<p>- kara 6 lat pozbawienia wolności</p> <p>- kara 5 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>(w miejsce tych kar jednostkowych orzeczono karę łączną 6 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności)</p>
<p>Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej</p>		
<p>Na podstawie art. 85 § 1 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. – w brzmieniu obecnie obowiązującym, tj. od 24 czerwca</p>		

2020 roku - w związku z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 – Sąd rozwiązał węzły kar łącznych orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 marca 2021 roku sygn. akt III K 982/20 i Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 marca 2022 roku sygn. akt III K 556/21 i połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności w wymiarze: 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 5 miesięcy pozbawienia wolności, 6 lat pozbawienia wolności, 5 miesięcy pozbawienia wolności i w ich miejsce **wymierzył skazanemu D. P. karę łączną w wymiarze 7 (siedmiu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.**

Zaznaczyć należy na wstępie, że w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy dotyczące zasad orzekania kary łącznej obowiązujące obecnie, tj. od dnia 24 czerwca 2020 roku. Zmiany w zasadach orzekania kary łącznej wynikające z ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 1086) stanowią w art. 81 ust. 2 w.w. ustawy, że przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej (k.k. - dot. orzekania w przedmiocie kary łącznej) w art. 38, w brzmieniu nadanym

niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, a analizę stosowanych przepisów należy dokonać przez pryzmat art. 4 § 1 k.k. stanowiącego, że jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna, niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Wobec skazanego D. P. po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 1086) uprawomocniły się dwa wymienione wyżej wyroki, tj. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 marca 2021 roku w sprawie o sygn. akt III K 982/20 i Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 marca 2022 roku w sprawie o sygn. akt III K 556/21, co uzasadniało stosowanie przepisów dotyczących zasad orzekania kary łącznej w brzmieniu obowiązującym obecnie (w czasie wyrokowania). Dokonując analizy wydanych wobec D. P. wszystkich wyroków wymienionych na wstępie, Sąd Okręgowy uznał, że zastosowanie w przypadku skazanego będą miały w myśl zasady wynikającej z art. 4 § 1 k.k. przepisy obowiązujące obecnie tj. od 24 czerwca 2020 roku, gdyż przepisy obowiązujące poprzednio nie są względniejsze. Zastosowanie wskazanych przepisów po pierwsze umożliwiło w ogóle wydanie wyroku łącznego wobec skazanego, a nadto połączeniu podlegają kary jednostkowe orzeczone wyrokami

Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 marca 2021 roku w sprawie o sygn. akt III K 982/20 i Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 marca 2022 roku w sprawie o sygn. akt III K 556/21, a których to kar skazany dotąd nie odbył w całości. W przypadku orzekania wobec skazanego kary łącznej na podstawie przepisów aktualnie obowiązujących Sąd zobowiązany był do rozwiązania węzłów kary łącznej orzeczonej w sprawach Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu o sygn. akt III K 982/20 i Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. akt III K 556/21 i orzeczenia nowej kary łącznej z uwzględnieniem kar jednostkowych pozostających w realnym zbiegu. Przystępując zatem do rozważań odnośnie warunków do orzeczenia kary łącznej wobec skazanego D. P. według zasad obowiązujących od dnia 24 czerwca 2020 roku, przypomnieć należy, iż zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k., a więc sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Wobec powyższego, ustalając, że z wymienionych dwóch ostatnich wyroków pierwszy został wydany w dniu 11 marca 2021 roku (III K 982/20), a czyny osądzone wyrokiem w sprawie o sygn. akt

III K 556/21 zostały popełnione w dniu 6 lutego 2021 roku, czyli przed wydaniem wyroku w sprawie III K 982/20, możliwe było połączenie wymierzonych tymi wyrokami jednostkowych, jednorodzących kar pozbawienia wolności za przestępstwa osądzone w sprawach III K 982/10 i III K 556/21. Sąd był zatem uprawniony do orzeczenia kary łącznej zamiast kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wskazanymi wyrokami (III K 982/20 i III K 556/21) w granicach od 6 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności (powyżej najsurowszej z kar jednostkowych podlegających łączeniu zgodnie z brzmieniem art. 86 § 1 k.k. obecnie obowiązującym) do 8 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych orzeczonych wyrokami w sprawach III K 982/20 i III K 556/21).

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w niniejszej sprawie w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020 roku), czyli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania Sąd wymierzył skazanemu D. P. w miejsce kar jednostkowych pozbawienia

wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 11 marca 2021 roku w sprawie o sygn. akt III K 982/20 i Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 marca 2022 roku w sprawie o sygn. akt III K 556/21- karę łączną w wymiarze 7 (siedmiu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, pozostawiając odrębnemu wykonaniu na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 sentencji wyroku w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym. Sąd uznał zatem, że w odniesieniu do wskazanych wyżej podlegających łączeniu kar jednostkowych pozbawienia wolności, wskazanych w pkt XI a i b oraz XII a i b części historycznej wyroku, zachodzi zbieg realny przestępstw i zachodzą przesłanki wymierzenia kary łącznej określone w art. 85 k.k., a co jednoznacznie wynika z analizy dat popełnienia przestępstw osądzonych w tych sprawach i dat wydania wyroków w poszczególnych sprawach. Stosując wobec skazanego do wydania wyroku łącznego przepisy obowiązujące obecnie, a nie poprzednie, Sąd uznał, że poprzednie nie byłyby względniejsze, gdyż według zasad obowiązujących od 1 lipca 2015r. do 23 czerwca 2020r. odnośnie kary łącznej, łączeniu podlegały tylko kary, które nie zostały wykonane w całości lub w części, zatem w przypadku skazanego nie podlegałyby łączeniu kary orzeczone wyrokami opisanymi w części historycznej wyroku w pkt od I do IX, gdyż zostały wykonane w całości.

1. WYMIAR KARY

<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej</p>	
<p>Zastrzec na wstępie trzeba także, iż celem postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego jest nie tyle polepszenie sytuacji skazanego, ale jej uporządkowanie. To zaś, czy lub w jakim zakresie wymiar orzeczonej kary łącznej będzie skutkiem absorpcji kar mniej surowych przez najsurowszą albo skutkiem kumulacji wszystkich podlegających łączeniu kar jednostkowych zależy od okoliczności, o których poniżej.</p> <p>W myśl art. 86 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020 roku - „Sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności”.</p> <p>Zatem, zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd, wymierzając karę łączną, ma wyznaczone granice jej wymiaru. Granicą dolną jest kara powyżej najwyższej z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Z powyższego wynika, iż obecnie kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady kumulacji lub zasady absorpcji. W orzecznictwie znaleźć można poglądy, iż kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałaby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 października 2000 roku, III KKN 340/00,</p>	

Legalis nr 57875). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawnokarnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004 roku, s. 1115). Instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa kar, zaś sam fakt pozostawania dwóch lub więcej przestępstw w zbiegu nie stanowi okoliczności łagodzącej. Kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 października 2001 roku, II AKa 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26). Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Orzekając karę łączną bowiem sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede

wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowo – podmiotowy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 7 października 2002 roku, II KK 270/02, Legalis nr 310876) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne. Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, iż kara łączna winna być wymierzona w wymiarze bliższym absorpcji im większa zachodzi łączność przedmiotowa i bliskość czasowa pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi. Ponadto, niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji, czy pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. P. Kardas, w: Kodeks karny..., s.1137 op. cit.). Wyrok łączny jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Kara łączna orzekana w wyroku łącznym nie może być traktowana jako instytucja będąca premiowaniem popełniania przestępstw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22

września 2016 roku, sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559).

W przedmiotowej sprawie, oceniając związki zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną, jak w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego, czyli między przestępstwami osądzonymi w sprawach o sygn. akt III K 982/20 i III K 556/21, zauważyć należy, że przedmiot ochrony osądzonych wymienionymi wyrokami przestępstw jest zbliżony, albowiem dopuścił się on przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu, przeciwko wolności. Wskazana okoliczność przemawia za zastosowaniem wobec skazanego zasady asperacji przy wymiarze kary łącznej. Pomędzy przestępstwami objętymi łączonymi karami osądzonymi w sprawach podlegających łączeniu w/w, zachodziła odległość czasowa sięgająca 9 miesięcy. Wskazana odległość czasowa przemawiała także za zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady asperacji. Dokonując rozważań podmiotowo – przedmiotowych w zakresie możliwej do orzeczenia wobec skazanego kary łącznej Sąd uznał za zasadne wymierzenie D. P. kary łącznej pozbawienia wolności z uwzględnieniem zasady asperacji, co też znalazło swój wyraz w wymiarze kary łącznej, jaką Sąd orzekł wobec skazanego w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku (zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 86 § 1 k.k. obecnie obowiązującym Sąd mógł wymierzyć karę łączną w granicach od 6 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności do 8 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, gdyż granice te zakreślała najwyższa z wymierzonych poprzednio kar,

czyli kara łączna 6 lat pozbawienia wolności orzeczona w sprawie III K 556/21 – powyżej tej kary - do sumy łączonych kar).

Zgodnie z art. 85a k.k. orzekając karę łączną w wyroku łącznym, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Winno się zatem uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne.

W świetle powyższego, miarkując wymiar kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanego D. P. zważyć należy, iż - jak wynika z opinii wydanej przez dyrektora jednostki penitencjarnej, w której skazany odbywa karę, a którą przytoczono na wstępie - prognoza kryminologiczna wobec skazanego jest umiarkowana.

Z opinii o skazanym - sporządzonej w myśl art. 571 § 1 k.p.k. dla potrzeb niniejszego postępowania wynika bowiem, że zachowanie skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności jest poprawne, niemniej jednak swoją postawą skazany w żaden sposób się nie wyróżnia, wobec czego zdaniem Sądu proces resocjalizacji skazanego dopiero się rozpoczął i powinien trwać, mając na uwadze długoterminowe kary pozbawienia wolności, których dotąd skazany nie odbył w całości. Analiza linii życiowej skazanego dowodzi bowiem, że nie wyciąga on wniosków i nie jest krytyczny wobec popełnianych kolejno przestępstw, stąd kolejne skazania, a co nakazuje

z dużą ostrożnością podchodzić do deklaracji skazanego (jak na rozprawie 28.10.2022r.) o woli prowadzenia dalszego życia zgodnie z normami prawnymi.

Biorąc zatem pod uwagę całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał za słuszne i sprawiedliwe, zastosowanie zasady asperacji odnośnie opisanego w pkt 1 sentencji zbiegu przestępstw i w konsekwencji na tej zasadzie wymierzono skazanemu **karę łączną w wymiarze 7 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.**

Reasumując, karę łączną pozbawienia wolności, wymierzoną skazanemu przy zastosowaniu zasady asperacji, odnośnie zbiegu ustalonego w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku, należy uznać za sprawiedliwą i adekwatną wobec okoliczności sprawy. Takie ukształtowane kary łącznej czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw. Orzekając taką karę łączną Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar, czyniąc zadość wymaganiom ustawowym i wymaganiom ugruntowanego orzecznictwa. W ocenie Sądu orzeczone w tym wyroku kara łączna i związana z nią dolegliwość nie przekracza stopnia winy sprawcy, uwzględnia stopień szkodliwości społecznej czynów, osiągnie cele zapobiegawcze i wychowawcze, spowoduje motywację skazanego do zmiany postępowania w przyszłości, jak również uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając

na przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie, lecz spotyka się ze sprawiedliwą karą.		
1. Wymiar Środka karnego		
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego		
brak orzeczenia o środkach karnych w wyroku łącznym		
1. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU ŁĄCZNYM		
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt 2 części rozstrzygającej wyroku	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie o sygn. akt III K 556/21, tj. od 06.02.2021r. godz. 03.30 do 14.10.2021r. godz. 03.30, a także okres odbytej dotąd kary łącznej pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt III K 982/20, tj. od dnia 14.10.2021r. godz. 03.30 – nadal.	
pkt 3 części rozstrzygającej wyroku	Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym	

	<p>– Sąd pozostawił odrębnemu wykonaniu.</p>	
<p>pkt 4 części rozstrzygającej wyroku</p>	<p>Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego w pozostałym zakresie - z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego (brak warunków z art. 85 § 1 i 2 k.k.).</p> <p>Zaznaczyć należy, analizując warunki do wydania wyroku łącznego wobec skazanego D. P. według zasad obowiązujących w okresie od dnia 24 czerwca 2020 roku, że nie podlegały łączeniu z karami orzeczonymi w sprawach opisanych wyżej w pkt XI i XII części wstępnej wyroku, kary orzeczone wobec skazanego pozostałymi wymienionymi na wstępie wyrokami opisanymi w pkt od I do X części historycznej wyroku. Wskazać bowiem należy, iż odnośnie kar wymierzonych wyrokami opisanymi w pkt od I do IV wydany został już wyrok łączny w sprawie III K 2/13 według zasad obowiązujących przy wymiarze kary łącznej do dnia 30 czerwca 2015r. i wyrokiem tym połączono kary pozbawienia wolności i kary grzywny, uwzględniając warunki do wydania wyroku łącznego, a w pozostałym zakresie umorzono postępowanie. W ponownym postępowaniu o wydanie wyroku łącznego w tym zakresie zachodziła natomiast negatywna przesłanka z art. 572 k.p.k., powodująca umorzenie postępowania o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie (poza połączeniem kar wymierzonych w sprawach III K 982/20 i III K 556/21), ponieważ pierwszy chronologicznie z wyroków opisanych w pkt od I do IX został wydany 13 stycznia 2004r.</p>	

(VI K 403/03), a przestępstwa osądzone wyrokami wydanymi w sprawach III K 982/20 i III K 556/21 zostały popełnione w 2020r. i w 2021r., zatem brak było warunków do połączenia w jednym wyroku łącznym według zasad obecnie obowiązujących wszystkich prawomocnie orzeczonych wobec skazanego kar, opisanych w pkt od I do XII. Zaznaczyć należy również, że nie podlegała łączeniu także kara orzeczona wyrokiem niemieckiego sądu, opisanego w pkt X, z uwagi na przepis art. 85 § 2 k.k. w zw. z art. 114a k.k. (karą łączną nie obejmuje się kar orzeczonych wyrokami za popełnienie przestępstwa wydanymi przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim UE).

1.Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

Pkt5 części rozstrzygającej wyroku

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwolniono skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobrano od niego opłaty.

Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobrał od niego opłaty, a orzeczenie takie podyktowane jest odbywaniem przez skazanego obecnie kary pozbawienia wolności.

1.PODPIS

Poznań, dnia 18 listopada 2022 roku

Sędzia Dorota Biernikowicz

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Notować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć skazanemu i wyznaczonemu z urzędu obrońcy;
3. Za 14 dni lub z apelacją.

Poznań, dn. 18.11.2022r. Sędzia Dorota Biernikowicz

Sędzia Dorota Biernikowicz